

[Robert Christensen.]

taget ved tingets tredje behandling. Men lad nu det være: de, der skal nyde dagpengene efter loven, får deres.

De, der skal yde bidrag til loven, arbejdsgiverne og arbejderne, kommer heller ikke til at lide noget, for der bliver ikke nogen opkrævning med tilbagevirkende kraft. Det lod sig jo ikke gøre af tekniske grunde.

Tilbage sidder to parter. Den ene part er dem, der praktisk skal administrere loven, og som nu skal til at søge tilbage og supplere de dagpenge, de nu har udbetalt med én sats. Dermed giver vi sygekasserne og forsikringsselskaberne et voldsomt administrationsarbejde, som vi har hørt dem sige at de ville være meget kedede af at få.

Tilbage sidder også en anden part, nemlig landets skatteydere, som kommer til at dække forskellen på 13½ mill. kr. Jeg vil gerne sige, at jeg synes nok, det er en lille smule groft, at skatteyderne skal bøde 13½ mill. kr., fordi folketinget arbejder for langsomt.

Det er rigtigt, at vi under udvalgsarbejdet fik et ændringsforslag fra socialministeren om ikrafttræden den 1. maj, og vi regnede fra vor side med, at det selvfølgelig skulle være lov, indtil SF begyndte at forlange, at ikrafttrædelsen skulle være med tilbagevirkende kraft. Så bøjede regeringspartiet sig med det samme, ganske vist efter en del argumenter. Her er nogle politiske betragtninger, det nok er værd at tage med i billedet. Jeg sagde i indledningen af min tale, at vi havde opgivet at stille ændringsforslag om satserne, og derved havde vi vel tilkendegivet, at der var en forhandlingsmulighed. Der var også andre partier her i folketinget, der tilkendegav, at der var anden mulighed end forliget med SF. Jeg kan til nød forstå, at en regering i visse situationer overgiver sig, når den får en pistol for brystet. Men når den samtidig får at vide, at pistolen ikke er ladt, der er ingen ammunition i den, så forstår jeg ikke helt, at man bøjer sig.

Jeg synes, det er en letsindig omgang med skatteydernes penge, at de nu skal yde 13½ mill. kr. mere. Det vil vi fra venstres side ikke kunne medvirke til. Vi vil undlade at stemme om de stillede ændringsforslag vedrørende ikrafttrædelsen, også i ulykkesfor-

sikringslovforslaget, selv om det dér ikke får økonomiske konsekvenser for skatteyderne.

Valbak: Ved denne sags første behandling sagde jeg to ting. For det første tilsagde jeg på mit partis vegne fuld støtte til at gennemføre reguleringen af sygedagpengene fra 67 kr. 50 øre og op til de 106 kr. Det var det ene. Det andet var: vi advarede stærkt imod at pille enkeltheder ud af det principielle grundlag, som syge- og ulykkesdagpengeordningerne hviler på. Det ville nemlig ikke løse problemet om skævheden i ydelserne. Hertil kom naturligvis de finansielle forhold. Vi anbefalede på den baggrund at lade resten af forslagene, dvs. alt minus regulering til de 106 kr., vente til dagpengereformen pr. 1. april 1973, sådan som det i øvrigt er lagt op tidligere. Begivenhederne efter første behandling ville være undgået, hvis regeringen havde fulgt den recept.

Jeg vil gerne understrege én ting, og det er: gældende lov forpligter regeringen til at komme med netop det forslag om en regulering, som vi har anbefalet her og ved første behandling. Hvis regeringen havde koncentreret sig om denne regulering, hvad var der så sket? Ja, så var der for det første sket det, at vi ikke i dag havde stået og diskuteret skyld og ansvar. For det andet så havde forslaget om regulering for længst kunnet være fremsat. Og for det tredje: det kunne have været gennemført for længst.

Jeg kan godt forstå, at der er nogen, som har protesteret i denne sag. Men hvem er de? Det er, så vidt jeg erindrer, smedeorganisationer fra hovedstadsområdet. Hvad protesterede de imod? De protesterede imod, at sygedagpengene efter 1. april stadig væk var 67 kr. 50 øre om dagen. Hvad ville have været situationen, hvis regeringen fra starten havde fulgt vores recept? Sygedagpengene ville i god tid inden 1. april have været reguleret til akkurat de 106 kr. med vor medvirken. Hvad havde de protesterende smedes syge kammerater så fået? De havde fået disse 106 kr. fra den 1. april. Og hvad er der kommet ud af den specielle administrationsteknik, som nu er benyttet i stedet for det, vi foreslog? Der er såmænd kommet ondt blod og forsinkede 106 kr. — stadig væk 106 kr. — til de syge smede. Vi advarede som sagt imod at tage hul på dag-